

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/372/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120241275
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120241275.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. O., D.. XX. XX. XXXX, N. R. D. XX, XXX XX U., zast. JUDr. Vladimír Servátka, Pri Podlužianke 3, 934 05 Levice, proti povinnému: B. O., D.. XX. XX. XXXX, N. W. X. XX, XXX XX C., o vymoženie výživného, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku v celom rozsahu z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 19. 02. 2020 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 785,84 Eur a bežného výživného na jedno maloleté dieťa vo výške 28,79 Eur, a to na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 4P/21/2017 zo dňa 02. 11. 2017 (ďalej len ako „exekučný titul“). Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 10. 11. 2017 a vykonateľnosť čo do výživného dňa 21. 11. 2017.

2. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom svojho právneho zástupcu: JUDr. Vladimír Servátka, Pri Podlužianke 3, 934 05 Levice.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

7. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) bod č. 1. Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného; ak je účastníkom konania

fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

8. Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie zástupcu oprávneného, a ak návrh podáva viacero oprávnených, označenie spoločného zástupcu oprávnených.

9. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

10. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. V zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. V zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

14. Súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 19. 02. 2020 domáhal od povinného vymoženého zameškaného výživného vo výške 785,84 Eur a bežného výživného na jedno maloleté dieťa vo výške 28,79 Eur. Exekučným titulom bola stanovená vyživovacia povinnosť povinného nasledovne: „Matka sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého Z. (mal. Z., D.. XX. XX. XXXX, ďalej len ako „maloleté dieťa“) sumou 30 % zo sumy aktuálneho životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 20. toho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám otca, počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvoďte manželstva.“

15. Súd po oboznámení sa s návrhom na vykonanie exekúcie a jeho prílohami zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnená osoba uvedený otec - A. O., ktorý bol exekučným titulom určený za osobu, ktorej sa maloleté dieťa zveruje do osobnej starostlivosti. Predmetným exekučným titulom bol povinný ako matka maloletého dieťaťa zaviazaný k povinnosti platenia výživného sumou 30 % zo sumy aktuálneho životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 20. toho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám otca (oprávneného).

16. Pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie pre vymáhanie výživného voči jednému z rodičov je v mene dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca - rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je však nárokom dieťaťa a nie rodiča, ktorý dieťa zastupuje. Platí to aj v prípade, keď súd v základnom konaní svojím rozhodnutím určil, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk druhého rodiča (toho, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti). Takýmto rozhodnutím súd vymedzil subjekt (tzv. platobné miesto), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloletého dieťaťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony nedochádza k prechodu výživného na tohto rodiča.

17. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné.

Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymoženie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu zastupoval dieťa druhý rodič (R21/1981).

18. Súd tiež poukazuje na rozhodovaciu prax Okresného súdu Banská Bystrica, kde súd konajúci sudcami dospel k rovnakým právnym názorom, ako sú vyjadrené v odôvodnení tohto rozhodnutia napr. sp. zn. 9Ek/85/2017 zo dňa 22. 12. 2017, sp.zn. 12Ek/1649/2018 zo dňa 02. 01. 2019 a 27Ek/1432/2018 zo dňa 12. 11. 2018.

19. Súd má za preukázané, že v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 19. 02. 2020 bol v časti A) Účastníci konania a ich zákonní zástupcovia - oprávnení - ako oprávnený uvedený otec maloletého dieťaťa, ktorý však nebol oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Pri vymáhaní výživného je oprávneným dieťa, ktoré má právo domáhať sa splnenia vyživovacej povinnosti jej núteným výkonom. Jeho rodič v tomto prípade otec maloletého dieťaťa sa v návrhu na vykonanie exekúcie uvádza ako zákonný zástupca oprávneného, ktorým je maloleté dieťa.

20. Súd tiež preskúmal exekučný titul z hľadiska jeho vykonateľnosti. Exekúcia môže byť nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej (R 58/1997). Vykonateľnosť má svoju materiálnu a formálnu stránku. Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu oproti tomu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného nároku a jeho rozsahu. Výsledkom splnenia uvedených požiadaviek formálnej a hlavne materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je exekučný titul, ktorý presne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov tak, aby z neho bolo zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 95/2010 zo dňa 22.06.2010). Súd je teda toho názoru, že exekučný titul je materiálne vykonateľný len vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného podľa pojmových znakov zodpovedajúcim právnym normám. Preto je potrebné, aby účastníci konania v exekučnom titule boli označení presne. Nedostatok exekučného titulu spočívajúci v jeho materiálnej nevykonateľnosti je dôvodom na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 Exekučného poriadku podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku.

21. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

22. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. Exekučného poriadku, ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

23. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 133 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

25. Podľa § 220 ods. 1 CSP, V písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

26. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je teda aj to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú (respektíve, či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia), a teda či nejde o rozhodnutie voči „non subjektu“. Súd po preskúmaní exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 4P/21/2017 zo dňa 02. 11. 2017 a návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že oprávnený označil v návrhu na vykonanie exekúcie povinného ako fyzickú osobu B. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. X. XX, XXX XX C.. Rovnako bol povinný označený aj v exekučnom titule

priloženom k návrhu na vykonanie exekúcie. Registru obyvateľov sa podarilo zlustrovať jedine osobu s menom B. O., F. Š., D.. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XX. V danej veci súd z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov zistil, že povinná osoba, tak ako je označená v exekučnom titule a v návrhu na vykonanie exekúcie neexistuje. V danom prípade povinný tak ako je označený v exekučnom titule (a ani v návrhu na vykonanie exekúcie) neexistuje a teda ide o subjekt, ktorý nemá právnu a teda ani procesnú subjektivitu, t. j. nemá spôsobilosť byť účastníkom konania v exekučnom konaní tak, ako to predpokladajú ustanovenia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku. V predmetnej veci mal súd teda za preukázané, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, nakoľko osobu povinného nie je možné z neho bezpečne a jednoznačne identifikovať.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku a rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

28. Podľa § 35 ods. 1) Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

29. V zmysle § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

30. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

31. Nakoľko súd návrh na vykonanie exekúcie zamietol a ide o dôvod, ktorý možno pričítať oprávnenému, nevznikol oprávnenému nárok na náhradu trov konania. Keďže oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil aj nárok na náhradu trov exekučného konania, pričom súd tento návrh zamietol ako celok nerozhodoval súd z tohto dôvodu o nároku na náhradu trov konania samostatným výrokom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.